

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

VIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM • 2015. JÚNIUS • ÁRA: 170 FT

„Aki Krisztus nyomdokain járja az utat, az élet bőségét találja meg, miközben önmagát teljesen Isten és az ő országa szolgálatába állítja.”

(Ferenc pápa)

Gyengeségből gyengédség

Interjú Juhos Inre atyával

2-3. oldal

Pap- és diakónusszentelés

Szentelendők bemutatkozása

4-5. oldal

Együtt az emberekkel gondban és örömben

Beszélgetés Varga Ottó atyával

14-15. oldal

Gyengeségből gyengédség

Isten folyamatosan elhalmoz minket kegyelmével

Juhos Imre atya a Felvidéken, Vágsellyén született és Nádszegen nevelkedett. 2005. június 24-én szentelték pappá a Győri Egyházmegye szolgálatára. Az elmúlt tíz évben szolgált Csornán káplánként, dogmatikát tanult Rómában, majd peresznyei plébános lett. 2013 februárjától a Győri Papnevelő Intézet spirituális, tanára, emellett a Hitvallás, a győri egyházmegyei havi lap főszerkesztője is.

„Elég neked az én kegyelmem, mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg a maga teljességében.” (2Kor 12,9) – Imre atya újmiséis jelmondatát Szent Pál apostoltól választotta. Mit jelent ez az Ön számára a mindennapokban?

Azt gondolom, hogy a jelmondat olyan valami, ami az idő előrehaladtával bontja ki tartalmát és üzenetét a különböző élethelyzetekben. Így azt is mondhatnám, hogy másképp hangzott számomra kispapként és másképp hangzik most, tízéves papként.

Még papnövendék koromban választottam ezt a szentírási részletet. Akkor, amikor a papságra készülési stádiumában voltam. Tudtam, hogy pap szeretnék lenni, de azt nem, hogy mit tartogat ez az út, amelyre rálépek. Mik lesznek azok az élethelyzetek, körülmények és feladatok, amik kihívás elé állítanak, és hogy vajon eleget tudok-e tenni azoknak. S akkor szíven találtak az Úr Jézus szavai, amelyeket Szent Pál apostolnak mondott ígéretként: „Elég neked az én kegyelmem...”

Ez azt jelenti számomra, hogy a pap törekvése és fáradozása nem magánvállalkozás, hogy tehetségünkre, talp-

raesettégünkre, emberi adottságainkra építenénk csupán – ez édeskevés volna –, hanem hogy az Úr mellettünk áll, hogy véghez tudjuk vinni, amire indíttatást érzünk szolgálatunk során. A pap ügye Krisztus ügye, aki szintén szeretné teljességre segíteni szolgálatunkat úgy, hogy közben nyilván mi is változunk, alakulunk.

Minden egyes papi hivatás kapcsán Isten törekeny cserépedényekre épít, amikor az ember szolgálatára számít. De éppen az a tény, hogy az ember képes szabadon szeretni és válaszolni Isten hívására, mégpedig az odaadottság formájában, elsegít bennünket a felismerésre, hogy hűséges az Isten, és hogy elhalmoz kegyelmével. Másképp ezt nem is lehetne csinálni. És ez az az erő, vagyis Isten kegyelme, ami érvényre jut és teret nyer a gyenge ember életében. De ez az erő, ami a gyengeségben nyer teret, számomra jelent egy másik fontos igazságot is. Azt, hogy gyengeségünk tudata gyengéddé is kell, hogy tegyen bennünket, gyengéddé és megértőkké másokkal szemben. Az a tapasztalatom, hogy ha van valami, amit az emberek remélnek tőlünk a jó Istenről szóló beszéden kívül, az talán éppen a gyengédségből fakadó megértés. Túl sok kihívás elé állítja a mai világ az embereket. Az élet számos területén nagyok az elvárások a fogyasztói és teljesítménycentrikus személelmód okán, olykor szinte emberfeletti. És egy ilyen helyzetben úgy látom, az emberek vágnak valakire, aki meghallgatja őket, és megértő tud lenni. Ilyen értelemben a jelmondatom számomra kettős üzenetet hordoz: jelenti egyrészt Isten hűségét, másrészt, hogy Isten, aki erőtlenségeink idején is mellettünk áll, azt szeretné, ha mi is támaszai tudnánk lenni a megfáradtaknak. Azt gondolom, hogy a gyengeségeinket gyengédséggé formáló kegyelem az az erő, ami képes egyben tartani ezt a világot.

Nagyon sok feladatot lát el egyszerre, a hívők számára talán a lelki igazgatói teendők ismeretlenek a leginkább. Mi a spirituális legfőbb feladata a szemináriumban?

A spirituális, vagyis lelkiigazgató feladata a papnövendékek lelki formálása, a papi életformára való nevelés. A papképzés két fontos összetevője a szellemi és lelki nevelés. A szellemi képzést a teológiai tárgyak oktatása biztosítja, a lelki nevelést pedig a szeminárium légköre, a liturgia ünneplése, az imádságos programok, a lelkivezetés. A spi-

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havi lapja

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Szerkesztők:** Déri Péter, H. Pezenhofer Brigitta, Kovács József, Molnár Péter, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

rituális feladata ezeknek a lelki programoknak az összeállítására és megszervezésére, valamint a személyes vezetés, ami segítséget nyújt a növendékeknek ahhoz, hogy az Úr Jézussal való kapcsolatukat egyre szorosabbra fűzzék.

Hogyan lehet felkészíteni lelkileg a kispapokat a papságra? Mire kell a legnagyobb hangsúlyt fektetni? Van változás az elmúlt évtizedekhez képest?

A világ változik, ezt mindannyian tapasztaljuk és ez mindenkit új kihívások elé állít. A papnevelést illetően azonban a világ változásai közepette is mindig megmarad egy alapvető követelmény, mégpedig az, hogy a papságra készülők a lehető legszorosabb szeretetkapcsolatba kerüljen az Úr Jézussal. Ehhez a meghívott tanítványokban látjuk a példát. Az Úr meghívja őket, hogy vele legyenek. Ez azt jelenti, hogy megosztja velük életét és életterét, megmutatja nekik arcát és feltárja előttük szívét, hogy így megismerjék. Aztán pedig küldi őket, hogy hirdessék az üdvösség jó hírért, amiben nekik is részük van az Úr Jézus ismeretén keresztül. A küldetés azonban ettől fogva azt is jelenti, hogy missziós útjuk során most már mindig vele maradnak, aki meg is ígéri nekik: Én pedig veletek vagyok mindennap a világ végéig. Ebből is láthatjuk, hogy a papság nem csupán csak funkció, hanem életforma. Krisztussal egyesült élet. Különösképpen is meghívás az életszentségre. Hogy van-e változás a képzést illetően az elmúlt évtizedekhez képest? A formákat illetően biztosan, a lényeg azonban mindig ugyanaz.

Sokan azt mondják, ha nem volna cölibátus, bizonyára több lenne a papnövendék. Mit gondol, valóban ez az oka annak, hogy kevés fiatal választja a papi hivatást?

Én is találkoztam már olyan fiatalokkal, akik azt mondták, ha nem volna cölibátus, akkor talán pap lenne. Persze ezt az eshetőséget az ő esetében nem tudjuk nyomon követni. Valakitől egyszer azt hallottam, hogy érdemes megfigyelni, a cölibátus kérdésként mindig akkor merül fel, amikor az Egyház tagjaiban megfogytatkozik a hit és kialvóban a szeretet. Mert ha egy lelkes, buzgó pappal találkozunk az emberek, akkor személyét inkább áldásként élik meg, mintsem hogy életformáját megkérdőjeleznék. Egy ilyen pap személye kapcsán érzik, hogy az életükben lehet, vagy van valaki, aki nem ezé vagy azé, hanem mindenkié. Ez pedig kimondva vagy kimondatlanul olyan érték, amely inkább gazdagítja, mintsem hogy szegényebbé tenné Isten

népét. Így tehát a cölebsz életforma, akár a házasság, szintén a szeretet megélésének egyik módja. Egyébként néhány hetes hír, hogy az Egyesült Államokban közel huszonöt százalékkal nőtt a papszentelés előtt állók száma az elmúlt évhez képest.

Mit tehet az Egyház, illetve mi, hívő keresztények annak érdekében, hogy orvosoljuk a paphiányt?

Először is, hogy legyen igényünk a papra, a pap szolgálatára, a szentségek vételére. Mert ekkor a papi hivatásokért való imádkozás is sokkal mélyebbről fog fakadni. Másrészt, ha minél több lesz az olyan család, ahol a papról tisztelettel beszélnek, ahol a szülők és gyermekek együtt járnak a templomba, és ahol a gyerekek is látják gyónni, áldozni, imádkozni a szüleiket, ott azt gondolom, könnyebben megszülethet a fiatalban a gondolat, hogy ő is szeretne pap lenni.

Peresznyei plébánosként Répceviszt is ellátta, ahol korábban Brenner László atya szolgált. Hogyan őrzik vértanú testvérének emlékét a Győri Egyházmegyében? Miben adhat példát Brenner atya élete a kispapok számára?

Brenner János atya a győri szeminárium növendéke volt. Annak a szobának a bejáratánál, ahol lakott, fényképe őrzik emlékét, valamint egy közösségi terem is, amelyet róla neveztek el. A növendékekkel minden évben a vértanúságát megelőző estén megkoszorúzzuk a szeminárium kertjében tiszteletére emelt emlékművét, és imádkozunk boldoggá avatásáért. A kispapok körében élő a tisztelete. Ez köszönhető főleg az itt tanuló Szombathelyi Egyházmegye növendékeinek. Jól ismerik élettörténetét, lelki naplójának feljegyzéseit. Egyébként a répcevisi hívek köréből, valamint a Szombathelyi Egyházmegyével határos falvakból is rendszeresen jártak hívek a boldoggá avatásáért bemutatott szentmisékre, és a sírját is szívesen felkeresték. Egyházmegyénk más helyein viszont inkább az egykori főpásztor, Boldog Apor Vilmos vértanú püspök tiszteletével találkozunk. Mindketjük életpéldája a papok és papnövendékek számára az állapotbeli köteleesség megtételének fontosságát állítja elénk, és arra tanít, hogy az életszentség ott kezdődik, ahol a lelkipásztor fegyelmezetten, erényesen és köteleességtudóan végzi szolgálatának feladatait. Ezért fontos ismerni szentjeink, boldogjaink és leendő boldogjaink életét. Reméljük, hogy Brenner János atyát is hamarosan a „boldog” megszólítással tisztelhetjük.

H. Pezenhófer Brigitta

„Döntöttem,
a hűség útját választottam”

Bihál Zoltánnak hívnak. 1980. március 9-én születtem Kiskunfélegyházán. A családommal 1987-ben költöztünk Zamárdiba, és ott végeztem általános iskolai tanulmányaim egy részét. 1993-ban a család ismét költözött, Celldömölk mellé, Kemeskápólnára. Celldömölkön fejeztem be az általános iskolai tanulmányaimat,

majd Szombathelyre jártam a Herman Ottó Mezőgazdasági Szakiskolába. 1998-ban bevonultam katonának, majd közel hat évig teljesítettem kiképzési feladatokat az akkori Savaria Kiképző Központban. A katonaság éve alatt szereztem meg az érettségi bizonyítványt és a hivatásos jogosítványt is. A sorkatonaság megszűnése után, 2005-ben a celldömölki Apáczai Kiadónál kezdtem dolgozni. Esztergályos Jenő tanár úr segítségével megkezdtem főiskolai tanulmányaimat a Savaria Egyetemi Központban, tanító szakon. Már gyermekként is nagyon vonzott a papi hivatás. Először 2008-ban jelentkeztem papnövendéknek a Szombathelyi Egyházmegyébe, azonban abban az évben nem nyertem felvételt. Egy évvel később, 2009-ben ismét beadtam jelentkezésemet, és dr. Veres András megyéspüspök felvett a Szombathelyi Egyházmegye papnövendékei közé, teológiai tanulmányaim elvégzésére pedig Veszprémbe, a Boldog Gizella Szemináriumba küldött. Jelenleg VI. éves diakónus vagyok. Teológiai tanulmányaimat az ötödik év végén befejeztem. Jelenleg utolsó évemet töltöm a szemináriumban, mint hittanár-nevelőtanár szakos hallgató.

A hivatás minden ember számára különleges ajándék Istentől. Minden hivatásnak megvannak a külső és a belső jegyei egyaránt. Ezeket a jegyeket felismerni, megérteni és elfogadni azonban nem könnyű feladat. Ez az én esetemben sem történt másképpen. Gyermekként mást láttam és gondoltam a papi hivatásról, mint most. Isten boldogságra teremtette az embert. Ennek a boldogságnak lehetek részese azáltal, hogy én is igent tudok mondani Isten hívó szavára. Ezért is választottam újmisési jelmondatomként a 118. zsoltárban található sorokat: „Döntöttem, a hűség útját választottam.” Hálámat és köszönetemet először Istennek szeretném kifejezni, hogy időt adott arra, hogy felismerjem ezt a csodálatos papi hivatást. Hála főpásztoromnak is, aki bízott bennem, és imáival, intó szavaival segített és segít mind a mai napig hivatásom megerősítésében. Nem utolsósorban pedig azoknak a híveknek, akik imádságaikkal és támogatásaikkal segítették az oltárhoz lépniem. *Bihál Zoltán*

„... arra méltattál minket, hogy
színed előtt állhatunk és
szolgálhatunk neked”

Hamarosan itt van a pap- és diakónusszentelés napja. Ez a nap az egyházmegye egyik legnagyobb ünnepe, és egyúttal számomra is kiemelkedő fontosságú, hiszen ezt a napot várom már hat éve. Az egyházi rend szentségének második fokában fogok részesülni, pappá fogok szentelődni. Az egyes életszakaszok lezárása és újjak

megkezdése mindig számadásra sarkallja az embert. Pláne igaz ez a pap- és diakónusszentelés alkalmával, mert itt nem pusztán egy életszakasz végéről és egy újnak a kezdetéről beszélhetünk, hanem ezzel a fordulóponttal egy lényeges változás is együtt jár, nevesítve a szentelés, amely lényegi változást eredményez az emberi lélekben.

Jelmondatomul egy hálaadásként megfogalmazott mondatot választottam, amely a szentmise szövegváltozatai közül a második eucharisztikus imában található. Számomra szemléletes módon mutatja a jövődi papi életemet, illetve a papsághoz való viszonyulásomat. „... arra méltattál minket, hogy színed előtt állhatunk és szolgálhatunk neked.” A papi élet fontos jellemvonását fogalmazza meg számomra ez a mondat, mégpedig a Jóistennel való szoros lelki életközösség megvalósítását, ami egy életen át munkálandó, lelki értelemben vett feladat. Az Istennek való szolgálat tartalmazza a papi élet evilági síkját is. A pap az Isten iránti szeretetből és őt szolgálva, embertársainak, illetve a rábízottaknak az üdvösségre való eljutását segíti az embertársak iránti szeretet megélése közben. Vagyis nem csak az Istennel való közösséget foglalja magában mindez, hanem a missziós lelkületet is egyben.

Mínderre olyan összefüggésben gondolok, amelyet a jelmondat első szavai fogalmaznak meg, vagyis a hálaadás lelkületével. Hiszen ez a lehetőség is – hogy Istent szolgálhatom a hívek lelki üdvén munkálkodva – Isten ajándéka, amelyért hálával tartozom. Ilyen szellemben készülök a papszentelésre és a lelkipásztori munkára. Ehhez kérem a tisztelt Olvasó imádságos segítségét! *Böjti Balázs*

„Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!”

Hivatásom egyik meghatározó élménye egyetemi tanulmányaim idejére tehető. 2002 és 2008 között a budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Karának hallgatója voltam. Ez a bizonyos élményem egy őszi gyakorlat alkalmával történt. Az évfolyamunk egyik tanulmányokban is jeles tagja egy beszélgetés kapcsán

a következő megjegyzést tette: „Nincs Isten. Én nem hiszek benne.” Akkor nem válaszoltam semmit. Pár nap múlva, a gyakorlatról visszatérve – aznap kimondottan meleg, napsütéses idő volt – egyik társunk a buszról leszállva figyelmen kívül lépett az úttestre. Egy autó elütötte őt. A kierkező mentősök megvizsgálták, és a közeli kórházba szállították. Egy csoporttársunk elkísérhette. Páran az egyetem aulájában maradtunk, és vártuk a híreket. Kis idő elteltével érkezett az információ: „Semmi komoly. Nyhe agryázkódás és felszíni sérülés.” A hír hallatán a korábban istentagadó a következőképpen kiáltott fel: „Hála Istennek!” Erre odaléptem hozzá, és a következő kérdést tettem fel neki: „Te kinek adsz hálát? Nem is oly rég azt hangoztattad, hogy nincs Isten.” Ezen meglepődött és elgondolkodott. Azóta megváltozott a véleménye Istenről és vallásról, pozitív értelemben. Ezután fogalmazódott meg bennem, hogy hirdetnem kell azt, hogy létezik Isten. Meg kell őt ismertetnem az emberekkel, a Szentírás által.

Néhány hét múlva szintén egy fontos mérföldkőhöz érkezem, a diakonátus rendjének felvételéhez. Az általam választott jelmondat – „Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!” (1Kor 9,16) – figyelmeztet arra, hogy ne felejtsem el, mit választottam hivatásul. Végezetül egy részletet idézek Brenner János lelki naplójából, akinek élete példa számomra a papi identitásom kialakításában: „Uram, én teljesen a Te akaratodhoz igazítom életemet. »Sújt vagy emel, kitérom keblemet.« Minden körülmények között legyen meg a Te legszentebb akaratod! Akár jó sorsot adsz, akár rosszat, az mindenképpen ajándék Tetőled, melyet hálás szívvel fogadok és ajánlok fel Neked a bűnösökért, és megcsókolom gondviselő kezed, mialatt reám sújtasz az ostorral.”

A hivatásban való hűséges kitartáshoz kérem a mindenható Isten áldását és a kedves testvérek imáját. *Takács András*

Papi jubileumok

Az idei évben egy jubiléus papját köszönti a Szombathelyi Egyházmegye. Porpáczy József atya 50 évvel ezelőtt, 1965. június 20-án részesült a papszentelés kegyelmében. József atya fél-évszázados papi életének legjavát Gyöngyösfaluban töltötte és tölti ma is. Egy-

egy év csesztregi, illetve pákai káplánság után, 1967-ben került Gyöngyösfalura, ahol először káplánként, később plébánoshelyettesként, 1983 óta pedig plébánosként szolgál. Isten éltesse az aranymisés áldozópapot!

Megemlékezünk egy 60 éves jubileumról is. 1955. június 19-én szentelték pappá Brenner Jánost, Nagy Lászlót, Seregély Istvánt és Szlávik Andort. Közülük már csak dr. Seregély István nyugalmazott egri érseket köszönhetjük. Érsek úr káplánként Gyöngyösfaluban, Nyőgéren, Bagodvitenyéden, Zalaegerszegen, majd 11 éven át a Székesegyházban szolgált. 1974 és 1981 között Kőszegszerdahelyen, 1981 és 1987 között pedig Kőszegen volt plébános, innen került az egri érseki székebe. Isten éltesse gyémántmiséje alkalmából!

Egyben imádkozunk, hogy egykori évfolyamtársát, Brenner János atyát hamarosan a boldogok sorában láthassuk. *Ipacs Bence*

RÖVID HÍREK

Május 11. és 13. között tartotta az Isteni Ige Társasága (verbita rend) IX. tartományi káptalanját Kőszegen. A káptalan megerősítette a verbitákat küldetésükben, hogy a kongregációs irányelvek alapján tovább szolgáljanak az interkulturális közösségekben hazánkban és az egész világon.

Ferenc pápa május 16-án, szombaton délelőtt fél 10-kor kezdte meg az audienciák sorát, amelynek keretében találkozott Alberto Bottari de Castello érsekkel, magyarországi apostoli nunciussal is.

Május 17-én, húsvét 7. vasárnapján, Ferenc pápa a Szent Péter téren szentté avatott négy szerzetesnővért. Két, a Szentföldről származó, valamint egy olasz és egy francia nővért is szentként tisztelhetünk ettől naptól.

Kocsis Fülöp érsek-metropolita és Orbán Viktor miniszterelnök május 18-án, Debrecenben együttműködési megállapodást írtak alá. A kormányfő beszédében hangsúlyozta: a Hajdúdorogi Metropólia megalakításával újabb szilárd pillére született meg a keresztény Magyarországnak. Ez nagy szó abban az Európában, amely alapdokumentumaiban nem vállalja kétezer éves keresztény múltját.

Megújult a csíksomlyói kegytemplom orgonája. A helyreállítást orgonakoncerttel ünnepték meg a csíksomlyói kegytemplomban. A szentmise keretében Tamás József csíkszeredai segédpüspök megáldotta a felújított és korszerűsített hangszert.

Erdő Péter bíboros meghívására négynapos látogatásra hazánkba érkezett XIX. Nerszész Péter örmény katolikus pátriárka, aki május 23-án örmény liturgiát mutatott be a budapesti Szent István-bazilikában.

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: KOVÁCS JÓZSEF

A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

A családi élet alapszavai: Megengeded? Köszönöm! Bocsáss meg!

A mai katekézis egyfajta bejárati ajtóként szolgál az ezután következő megfontolásokhoz a családi életről, annak valós problémáiról, időszakairól, történéseiről. Erre a bejárati ajtóra az a három szó van felírva, amelyekről már többször is beszéltem. Erről a három szóról van szó: *Megengeded? Köszönöm! Bocsáss meg!* Ezek a szavak nyitják meg ugyanis az utat afelé, hogy a családban jól és békésen tudjunk élni. Egyszerű szavak, de mégsem olyan egyszerű a megvalósításuk! Nagy erőt rejtenek magukban: segítenek megőrizni az otthon, még ha ezernyi nehézséggel és feladattal kell is megbirkózni, ám ha hiányoznak, repedések keletkeznek a falon, melyek akár az egész házat is romba dönthetik.

Általában a „jólneveltséghez” tartozó szavakként értjük őket. Elfogadom, egy jól nevelt ember engedélyt kér, köszönetet mond, és bocsánatot kér, ha hibázik. Ez így van rendjén, nagyon fontos, hogy mindenki jó nevelést kapjon. Egy tekintélyes püspöknek, Szalézi Szent Ferencnek volt a szavajárása: *„A jólneveltség már fél életszentiség.”* Vigyázzunk azonban, mert a történelem folyamán a jó modorból származó formalizmusnak is tanúi lehettünk, amely lelki ürességet és mások iránti közönyt rejtő álarc lehet. Szokás mondani: *„Jó modor mögött rossz viselkedés rejtőzik.”* A vallás sem mentes ettől a veszélytől, amely a szabályok formális betartását spirituális világiasságba süllyesztheti. A Jézust megkísértő sátán is jó modorral lép fel – igazi úrként, lovagként viselkedik –, és idézi a Szentírást, mint ha teológus lenne. Stílusa korrektnek tűnik, szándéka azonban az, hogy letérítsen az istenszeretet igazságának útjáról. Mi azonban a jólneveltséget a maga hiteles formájában értjük, amelyben a jó érintkezési stílus mélyen a jó iránti szeretetből és a másik iránti tiszteletből gyökerezik. A család az egymás iránti szeretetnek ebből a finomságából él.

Ferenc pápa

(Május 13-i általános kihallgatás – folytatás a www.magyarKurir.hu internetes oldalon.)

A házasságkötésre képtelen személyek II.

Az ítélőképesség hiányossága

A CIC 1095. kánonjának 2. pontja kimondja: „A házasság megkötésére képtelenek, akik súlyos ítélőképesség-hiányban szenvednek azokat a lényeges házassági jogokat és köteleességeket illetően, amelyeket kölcsönösen át kell adniuk és el kell fogadniuk.” A törvény szövegéből jól látszik, hogy nem akármilyen hiányosság esetén beszélhetünk beleegyezési képtelenségről, hanem csak abban az esetben, ha az súlyos. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy nem tudja a fél megítélni a házassággal járó lényegi jogait és köteleességeit, és hogy ezeket kölcsönösen át kell adnia és el kell fogadnia.

Ahhoz, hogy valaki érvényes házassági beleegyezést tudjon adni, nem elég az értelem elégséges használata, a kellő ismeret a házassággal kapcsolatosan, hanem azt is meg kell tudni ítélni, mivel is jár a házasság, pontosan mire is vállalkozik az, aki házasságot akar kötni. Ennek a megítéléséhez bizonyos pszichikai érettség szükséges, amelyet ideális esetben a serdülés korára ér el az ember, mivel a házasság szexuális természetű életközösség is, amelyről nemcsak elméleti ismeretekkel kell rendelkezni, hanem konkrét alkalmassággal is, s ennek fényében kell és lehet megítélni a házassággal járó lényegi jogokat és köteleességeket.

Láthatjuk, hogy a házasságkötés egy egészen sajátos jogcselekmény, ami fokozott felelősségtudatot feltételez a felek részéről. Ha tehát valaki képes az esztétikus módon használni és megvan a kellő ítélőképessége, abból még nem következik, hogy képes a házasságra is, mivel még nem biztos, hogy képes annak teljesítésére is. Az ítélőképesség megléte szükségképpen feltételezi az ész elégséges használatát, de nem a teljesítést. A valódi beleegyezés szükségképpen magába foglalja a teljesítést is. A beleegyezés tehát nemcsak egy intellektuális és pszichológiai folyamat, hanem tényleges teljesítési képessége, eleme is a beleegyezés lényegi tárgyának.

Aki képtelen annak a megítélésére, hogy mit jelent felelősen vállalni a gyermeket és felnevelését, a hűséget és a felbonthatatlanságot, valamint az egész életnek a felek javát szolgáló közösséget, az nem tud érvényes házasságot kötni.

Az ítélőképesség súlyos hiányát jelzi a pszichikai éretlenség, amelynek főbb okai a különféle pszichoszexuális aberrációk, de oka lehet az elmebeli visszamaradottság is. Továbbá ok az érzelmi éretlenség is, ami megakadályozza a személyek közti kapcsolatok létrejöttét, amelynek jelei lehetnek az önállóság hiánya, a túlzott védelemre szorulás, az egoista, valamint a nárcisztikus szemlélet és viselkedésmód.

Déri Péter

A SZENTSÉGEK LITURGIÁJA

A katekumenátus szertartásai I.

A katekumenátus két részre osztható. Első, körülbelül egyéves időszakára négy szertartás esik, ebből egy kötelező, a többi javasolt. Az első – és egyetlen kötelező – a befogadás szertartása, mely a katekumenátus megkezdésekor van, és külön szentmise-szövegek tartoznak hozzá. Ez a szertartás hasonlít a gyermekkeresztelés bevezető részéhez: a szentségek felvételére készülő jelöltek kinyilvánítják szándékukat az Egyház színe előtt, kezeseik pedig vállalják a jelöltek segítségét. Ezután megjelölik a jelöltek homlokát – esetleg érzékszerveit is – a kereszt jelével, illetve megkenik őket a katekumenek (keresztelendők) olajával, végül átadják számukra a Szentírást – mint Isten ígését, melyet készültek során meg kell ismerniük –, majd beírják nevüket a Katekumenek anyakönyvébe.

A másodikra, az átadás (tradíció) szertartására, a katekumenek oktatásának vége felé kerül sor. Ebben a katekumenek megkapják a Hitvallás (Hiszkegy) és az Úr imádságának (Mi Atyánk) szövegét.

A harmadik a gonosz lélek hatalmának megtöréséért való imádság (exorcizmus) és a kereszt átadásának szertartása. Ez az imádság a gyermekkeresztelés szertartásának is része: ott hozzákapcsolódik a keresztelendők olajával való megkenés is, itt azonban ez már a befogadás szertartásában megtörtént. Ezután a katekumeneknek átadják a keresztet.

A negyedik, a hit megvallásának (a reddíciónak) szertartása során elvégzik az „effeta” szertartást (vö. Mk 7,31-37): a celebráns hüvelykujjával megérinti a katekumen jobb és bal fülét és ajkát, miközben ezt mondja: „Effeta, azaz: Nyíljál meg, hogy a hitet, amelyet meghallottál, megvalld Isten dicséretére és dicsőségére!” Ezt követően a katekumenek beszámolnak, mit jelent számukra a Hitvallás, és hogyan törekedtek annak szellemében élni. Végül ünnepélyesen elimádkozzák a Hiszkegyet.

Ipacs Bence

Ünnepi műsor az édesanyáknak

▲ Május 3-án, a hónap első vasárnapján szentmise keretében köszöntötték az édesanyákat az őrszentpéteri, bajánsényei és a kondorfai gyerekek. Ünnepi műsorral és egy-egy szál virággal köszönték meg a szerető gondoskodást.

▼ Május 8-án került sor a Szombathelyi Egyházmegye által meghirdetett Lelkipásztori munkatársak képzése című program tanúsítványátadó ünnepségére. 20-an végezték el eredményesen a tanfolyamot, és vehették át a tanúsítványt.

Lelkipásztori munkatársak képzése

Böjte Csaba atya Jánosházán

▲ Május 8-án meglepetésszerű látogatásra érkezett Jánosházára Böjte Csaba ferences atya. Elhozta magával a csíksomlyói Szűzanya kegyszobrának másolatát. Mária példáján keresztül hívta fel mindenki figyelmét a helyállásra.

▼ Május 9-én, Szentpéterfán tartották a plébániai szolgálattevők középiskolás korosztályú focibajnokságát. Öt csapat küzdött meg a bajnoki címért. A házigazdák hódították el az aranyérmeket.

Focibajnokság Szentpéterfán

Andocsi zárándoklat

Május 1-jén tartotta zárándoklatát a Szombathelyi Egyházmegye. A Vas és Zala megyei hívek idén a Somogy megyei Andocson köszöntötték a Szűzanyát, adtak hálát a tapasztalt segítségért és kérték közbenjárását Jézusnál.

Pünkösöd a határon

Május 25-én, pünkösdhétfőn, a rönöki Szent Imre-templomban ünnepelték a Szombathelyi Egyházmegye és a vele határos osztrák, horvát és szlovén egyházmegyéek püspökei, papjai és hívei.

Lelki nap Vasváron

Május 14-én a Szombathelyi Egyházmegye első alkalommal szervezett lelki napot elsőáldozók számára. Közösségépítés, találkozó és lelki feltöltődés várta a résztvevőket Vasváron.

PROGRAMAJÁNLÓ

június 19. (péntek) 20 óra Szentségimádás a pap- és diakónusszentelés előestéjén (Szombathely, Székesegyház) • **június 20. (szombat) 10 óra** Papszentelés (Szombathely, Székesegyház) • **június 22. (hétfő) 16 óra** Katolikus iskolák pedagógusainak év végi kerti ünnepsége, Szent Gellért-díj átadása (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **június 22-24. (hétfő-szerda) 10 óra** Katolikus iskolák pedagógusainak lelkigyakorlata (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **június 22-25. (hétfő-csütörtök)** Papi lelkigyakorlat (Kőszeg, Verbita Rendház) • **június 24. (szerda) 17 óra** Katolikus oktatási intézmények dolgozóinak év végi köszöntése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **június 25. (csütörtök)** A Szent Márton-ereklye zárándoklata (Szentpéterfa, Szent Péter és Pál Apostolok Plébánia) • **június 27. (szombat) 10 óra** Jubiláns házások találkozója (Szombathely, Székesegyház); A Szent Márton-ereklye zárándoklata (Sárvár) • **június 28. (vasárnap) 10 óra** Bértálás (Oberpullendorf); **15 óra** Bértálás (Kőszeg, Jézus Szíve-templom) • **június 29. (hétfő) 18 óra** Újmisések szentmiséje (Szentgotthárd-Zsida, Brenner kápolna) • **június 30. (kedd)** A Szent Márton-ereklye zárándoklata (Bozsok, Szent Anna-templom) • **július 3-4. (péntek-szombat)** A Szent Márton-ereklye zárándoklata (Letenye-Szlovénia) • **július 4. (szombat) 24 óras** szentségimádás Szombathelyen (Szombathely, Olad – Boldog Batthyány-Strattmann László-templom) • **július 9-13. (csütörtök-hétfő)** A Szent Márton-ereklye zárándoklata (Kaufbeuren, Németország)

Megújult Mindszenty József bíboros keresztelési temploma

Május 29-én szentelte fel dr. Veres András megyéspüspök a külső-belső felújításon átesett és környezetében is megszépült cseh Mindszenty József bíboros keresztelési és újmiséi temploma.

Isten nem tud mit kezdeni a puhányokkal

Mártonnal terve volt az Istennek. Küldetést szánt neki, amire alaposan fel is készítette. Márton akart is, tudott is az Istennel együttműködni. De előbb végig kellett járnia azt az életiskolát, ahová maga az Isten „íratta be.” Isten eszköze lett a császári rendelet, amelyben „elrendelték, hogy a veteránok fiai katonai szolgálatot kötelesek teljesíteni. Mártont apja segítségével, aki gyűlölte üdvös tetteit, tizenöt éves korában elfogták és megkötözték, majd a katonai eskü letételére kötelezték.”

Márton nem katonai babérokra ábrándozott. „Már tízéves korában szülei akarata ellenére egy templomhoz menekült, és kérte, hogy hittanuló lehessen.” Isten nem szokta dédelgetni azokat, akiknek különleges karizmát adott. Sziklakemény jellemékké formálja őket.

A rómaiak nem bántak kesztyűs kézzel a katonákkal. Mártont is a legkeményebb fegyelemben képezték ki. Be kellett gyakorolnia a menetelést, a futást és az ugrást. Meg kellett tanulnia gyorsan és egyenletesen járni, katonai lépésben 20 000 lépést megtenni öt órán át. A futáshoz is hozzá kellett szoktatni az ifjakat, hogy nagyobb lendülettel rohanjanak rá az ellenségre. De be kellett gyakorolni az ugrást is árkok átugrásával, vagy valamilyen magassági akadály leküzdésével.

Mіндеz Márton esetében 4 évig tartott, közben megedződött a fizikuma, akaratereje és a kitartása. Ezért is volt képes később a kilométerek ezreit megtenni. Andrew Matthews amerikai író szerint „akkor fejlődünk sokat, amikor nehéz idők járnak ránk.” Vagy ahogyan Széchenyi István mondta, „azokból a kövekből, melyek utunkba gördülnek, egy kis ügyességgel lépcsőt építhetünk.” Márton a katonalét adta kövekből építette magának az Istenhez vezető utat, a kiképző terepet viszont az Isten biztosította számára.

19 évesen Márton „átállt” egy másik hadseregbe, Krisztus seregében akart katonáskodni, ahol az ellenség minden gonoszság forrása, a sátán volt. Azért is voltak eredményesek a gonosszal vívott csatái, mert magával vitte azokat a katonai erényeket, amelyeket a testőri kiképzésben elsajátított.

A katonaságnál is élte a kereszténységet. A tetteivel prédikált. „Virrasztott a betegek mellett, segített a nyomorultakon, táplálta a szűkölködőket, és a mindennapi élelemre szükségesen kívül semmit sem tartott meg magának a zsoldjából. Már ekkor sem csak süket hallgatója volt az evangéliumnak.” Amit eszménynek tartott, azt élte is.

Horváth József

Bemutatkoznak a premontreiek

Az idén 895 esztendőös Premontrei Rend (latinul Ordo Praemonstratensis, rövidítve OPraem) tagjai 1808-ban kezdték meg gimnáziumi tanári munkájukat Szombathelyen. Hamarosan az ifjúságnak nemcsak tanítói, hanem nevelői és lelkipéztői is lettek, a helyi tudományos és kulturális életnek pedig meghatározó személyiségeivé váltak. Diákjaikból nemritkán hőseket és szenteket neveltek, értékes ifjakat, felnőtteket hazának, Egyháznak, emberiségnek.

A Premontrei Rend

A Premontrei Rendet Szent Norbert alapította 1121 karácsonyán azzal a céllal, hogy tagjai lelkipéztörök is legyenek, hirdessék a bűnbocsánatot és a megtérést. A rend robbanásszerű gyorsasággal terjedt el. Szerzetesei a nép közelében éltek, érzékenyek voltak problémáikra, és ugyanolyan szegények voltak, akár az egyszerű emberek. Ma a világ öt kontinensén képviselteti magát a rend.

A Csornai Premontrei Apátság

Apátságunkat 1180-ban alapították. Háromszor feloszlatták, de mindig sikerült új életre támadnia, legutóbb 1989-ben. Rendünk különleges sajátossága, hogy az apátság környezetében lévő templomok plébánosai premontrei szerzetesek, akik együtt, közösségben élnek, és

a közösség biztos hátterével végzik lelkipéztori munkájukat. Apátságunkból ma hét templomot látnak el a rend szerzetesei.

Apátságunk tartja fenn továbbá a Szombathelyi Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumot. A gimnáziumban öt premontrei atya dolgozik. Jelenleg 560 diákunk van, fiúk és lányok vegyesen. Ez volt Mindszenty József és Brenner János iskolája is. Itt szinte mindenki megtalálja az érdeklődésének megfelelő képzést a tagozatok között: angol, német és horvát nyelvű, biológiai, KatonaSuli és rendészeti szakosítások is vannak. A diákokat többféle lehetőség várja a tanításon kívül, így például a kirándulások, lelkipéztorkorlatok, táborok; bekapcsolódhatnak a reggeli szentmisébe, a zsolozsmába, a szentségi felkészítőbe, a diákok déli imájába, a lelki adoptálásba, a közeli Lorettó Közösség, az iskola saját TV csatornájának vagy cserkészcsapatának életébe. Szerzeteseink a diákok lelki kísérésén kívül a város lelkipéztörainak munkáját is szívesen segítik.

Lelkiségünk

Lelkiségünk alapvetően a kánoniki és a monasztikus lelkiség harmonikus egysége. Mind a közös, mind az egyéni imádság nagyon fontos. Lelkipéztori munkánknek állandóan lelki életünkéből kell forrásoznia, így e kettő kiegészíti egymást. Rendünk mindig is az adott korban legszükségesebb feladat ellátását vállalta magára, legyen az akár lelkipéztori munka, tanítás, betegápolás vagy missziós tevékenység. Jelmondatunk: Minden jó ügyért készen!

Mondhatjuk, hogy egy különleges kis világról írtunk itt. Olyan helyről, ahol a szerzetesek több mint 800 éve élnek és imádkoznak, tanítanak és lelkipéztorkodnak. Ahol két világ összeér: mennyei és földi. Ahol őrzik a múlt értékeit és igyekeznek szebbé tenni a jövőt. Ahova az ember elvonulhat magányosan elmélkedni vagy segítséget kérni Isten megtalálásához. Ahol otthonra lel az Isten hívását követő férfi, közösséget talál, és erőt gyűjthet, hogy másokat is Istenhez vezessen. Ahol egy házban lakunk az Oltáriszentséggel, a lelki és szellemi értékek otthonában. Ez a szellemiség pedig kisugárzik térben és történelemben. Így harcolunk a lelkek üdvösségéért, hogy mások is boldogok lehessenek, hogy hatással legyünk a világra, erőnk, Krisztus erejét megsokszorozva azok által, akik megérik őt általunk.

*Boldvai Márton Bertalan OPraem,
Szár Gyula Gergely OPraem*

Az Őrségi Esperesi Kerület

Az Őrség neve elsősorban mint jellegzetes nyugat-magyarországi történeti, föld- és néprajzi tájegységként ismert, azzal együtt, hogy egyházi igazgatási szempontból is több mint ezer éves múltra tekint vissza, hiszen a passauai püspök már a 9. században joghatóságot gyakorolt felette, egészen addig, míg a határőrző települések a Szent István-féle egyházszervezeti beosztással a győri püspökség kebelébe nem kerültek.

A 17. században a reformáció az Őrségben olyan mértékben terjedt el, hogy például az 1713. évi vizitáció alkalmával egyetlen katolikus papot sem találtak a vidéken. A plébániák visszaállítása csak az 1730–40-es években indulhatott meg a ferencesek missziós tevékenysége nyomán. A protestánsoktól átvett templomok és plébániák a győri egyházmegyébe tagozódtak vissza, összevont őrségi és hegyháti esperesi kerület néven. 1777-ben 21 plébánia tartozott ide: Dobra /Vasdobra/ (ma: Neuhaus am Klausenbach), Egervár, Őrszentpéter, Gerse (ma: Gerskarát), Gyanafalva (ma: Jennersdorf), Gyarmat (ma: Rábagyarmat), Győrvár, Hodos /Őrihodos/ (ma: Hodoš), Ivánc, Kerca (ma: Kercaszomor), Kethely (ma: Szentgotthárd-Rábakethely), Nádasd, Nagyfalva (ma: Mogersdorf), Nagyrákos, Németszentmárton /Rábaszentmárton/ (ma: Sankt Martin an der Raab), Rábaszentmihály (ma: Vasszentmihály), Szarvaskend, Szentgotthárd, Szóce, Vasvár és Velemér.

Azonban az újonnan alapított plébániák – Istvánfalva (ma: Apátistvánfalva) /1786/, Badafalva (ma: Weichselbaum) /1788/, Csákány (ma: Csákánydoroszló) /1803/, Egyházashollós /1812/ és Alsó-Szölnök /1821/ – felállításával, valamint a dolinci /dolányi/ (ma: Dolenci) és a felső-szölnöki plébániáknak a tótsági kerületből történt idecsatolásával lassan túl nagy kiterjedésűnek bizonyult az időközben újra önállósított őrségi kerület. Ezért Böle püspök a területet

Rönök

három részre osztotta, megalapítva 1830-ban a körmendi, 1834-ben pedig a szentgotthárdi esperesi kerületeket, az előbbi körébe rendelve magát a névadó várost és Egyházashollós, egyházasrádóci és nagykölkedi plébániákat, melyek megelőzően a szombathelyi alsó esperesi kerületbe tartoztak. Pinkaminszent és Pinkaszentkirály (ma: Vasalja) plébániái pedig gyarapították egy időben a németújvári alsó kerületet is, sőt az előbbi 1830–1848 között része volt a pornói kerületnek is.

A 20. század a mai őrségi esperesség területén is újabb lelkipásztori állomáshelyek megszervezését hozta: Rábafezesen /1937/, Horvátnádalján /1944/, Felsőmarácson /1945/, Nemesrempehollóson /1946/ és Gasztonyban /1951/.

1987-ben előbb a szentgotthárdi és őrségi kerületeket egyesítették, majd 2000-ben a körmendit is hozzájuk csatolták. Végül az egykori szócei és az Egyházasrádóc neve alatt egyesített plébániák leválasztása után 2007-ben nyerte el az őrségi kerület mai kiterjedését.

A jelenlegi 7 plébániához összesen 56 önálló és csatolt település tartozik, melyekben 11 lelkipásztor teljesít szolgálatot.

Míg a középkori Körmenden különböző szerzetesrendek követték egymást, addig a szentgotthárdi apátságot 1184–1950 között kisebb-nagyobb megszakításokkal ciszterci szerzetesek lakták.

Bár az Őrség ezer éve tisztán magyarlakta vidék, az egykori körmendi kerületben jelen volt mind a horvát, mind a német nemzetiség, a magyarországi szlovének pedig ma is a legnagyobb számú kisebbség Szentgotthárd környékén.

Az Őrségi Református Egyházmegyének a neve is jelzi a kálvinisták magas arányát a területen 9 gyülekezettel, de az evangélikusok is jelen vannak 4 parókiával.

Gyönyörű műemlékei a kerületnek az őrszentpéteri és veleméri Árpád-kori templomok, valamint a szentgotthárdi apátsági templom. Egyedi titulusok Rábagyarmaton Szent Lambert, Csörötneken pedig az Isteni Ige.

Az Őrség esperese: Varga Ottó őrszentpéteri plébános.

Inzsol Richárd

Szentgotthárd

„Szlovének voltunk, szlovének vagyunk, szlovének maradunk”

Magyarország nyugati szegletében, a szlovén-magyar-osztrák határ ölelésében, 94 km²-en egy kis népcsoport él: a Rába-vidéki szlovének.

Őshonos magyarországi nemzetiség, elődeik már a Kr. u. 6. század során megjelentek a Rába folyótól délre. A 9. században Karantániából telepítettek ide szlovén lakosokat, majd a ciszterci rend Szentgotthárdra érkezése idején további szlovén jobbágyokat költöztettek a térségbe. A gyenge minőségű föld mindig nehéz kenyeret adott az itt élő szlovének kezébe, a háborúk, a kivándorlás, később az elvándorlás és a tudatos asszimilációs törekvések tizedelték létszámukat; a vasfüggöny, a határvédelem okán foganatosított kényszerű elzárttság évtizedekre visszavetette a terület gazdasági fejlődését. Ma hat faluban – Felsőszölnök, Apátistvánfalva, Szakonyfalva, Kétvölgy, Alsószölnök, Orfalu –, valamint Szentgotthárdon és városrészén, Rábatótfaluban él a magyarországi szlovének mintegy 80%-a. Az egyházmegye területén Szombathelyen élnek még nagyobb számban és szervezeten szlovének, számuk összesen kb. 4000 fő. Nyelvük – a prekmurjei (Mura-vidéki) szlovén egy archaikus nyelvjárása – szlovén identitásuk alapja.

A Vas megyei szlovénség megmaradásában mindig meghatározó szerep hárult a Katolikus Egyházra, különösen is egyes szlovén lelkipásztorok munkáját kell nagyra értékelni. Küzmics István fordításával a magyarországi szlovének kézbe vehették az első, nyelvükön nyomtatott Újszövetséget, Küzmics Miklós pedig megírta számukra az első imakönyvet, melyet Szily János püspök saját költségén adott ki. Kiemelendő még Kühár János esperesplébános munkássága, akit szívesen hívnak a Rába-vidéki szlovének apostolának. Felsőszölnöki plébánosként eltöltött 50 éve alatt fejtett ki felbecsülhetetlen munkát a szlovén nyelv és kultúra megőrzésében.

A Rába-vidéken élő szlovének hitéletét két plébánia gondozza. A felsőszölnöki plébániához napjainkban 1470 fő tartozik, de a szentgotthárdi Nagyboldogasszony Plébánia hívei között is 600 fő körüli a szlovén származásúak száma. Az anyanyelvű hitélet gyakorlására szlovén pap hiányában korlátozottan van lehetőségük. Tóth Tibor felsőszölnöki plébános mind jobban törekszik a szlovén nyelv elsajátítására: a liturgia egyes részeit, a szentmisék egyes imáit a hívekkel együtt szlovén nyelven imádkozzák. Felsőszölnökön és Apátistvánfalván havonta miséznek a Muraszombati Egyházmegye papjai, szlovén nyelven.

A felsőszölnöki plébániatemplom

Szentgotthárdon Rimfel Ferenc plébános és a Szlovén Nemzetiségi Önkormányzat kezdeményezésére 2007 óta havonta egy szlovén nyelvű szentmisén vehetnek részt a szlovén hívek, örömükre legtöbbször Franc Rezonja muraszombati általános helynök atya mutatja be azokat. Szép lenne, ha Rábatótfaluban a magyar nyelvű szentmisék egyes imái, miseénekei szlovén nyelven hangoznának el, ahogyan erre a korábbiakban már volt példa. Ebben nagy segítség az Országos Szlovén Önkormányzat gondozásában 2010-ben megjelentetett, a szentmise liturgiáját és egyéb imákat is tartalmazó egyházi énekeskönyv.

A szlovén hívek szeretettel zárandokolnak magyarországi és szlovéniai kegyhelyekre, a Szűzanya nagy tiszteletnek örvendő köreibben, Máriát dicsérő énekeik még a kevésbé érzékeny lelkűeket is megindítják és imára sarkallják.

Kissné Köles Erika

Együtt az emberekkel gondban és örömben

Emberléptékű kis táj, változatos dombok, kedves emberek és egyetlen plébánia, ami egyben egy nagy családi közösség. Az ország nyugati szegletében található Őrség mindenkit megragad, test és lélek nyugalomra talál itt. A lélek mestere, a nagy család vezetője Varga Ottó őrszentpéteri esperesplébános, vele beszélgettem a lelkipásztorkodásról és a plébániai életéről.

Ottó atya hegyháti származású, olaszfai születésű. Hogyan jutott el a papságig, hogyan érezte meg az isteni hívó szót?

Becsületes családban nevelkedtem. Soha sem akartam pap lenni, mégis a szemináriumba kerültem, ahol másfél hónapig bezártságban éreztem magam. Számomra a szeminárium maga volt a pokol. Amikor megkaptam a katonaságra szóló behívót, felszabadultnak éreztem magam. Aztán a katonaságon állandóan azt kellett hallgatnom, hogy milyen hülye vagyok, hogy pap akarok lenni. Akkor eldöntöttem és ki is mondtam: én akkor is pap leszek. Hát így lettem pap, amit azóta sem bántam meg. Minden értelemben hivatásként tekintek a papságomra. Szeretek pap lenni.

Papságának kezdetén négy évig Körmenden volt káplán. Sokat foglalkozott akkor Boldog Batthyány-Strattman Lászlóval. Milyen emlékei vannak erről?

A szemináriumban találkoztam először Puskey Mária könyvével, ami a hercegorvos naplójából való kivonat volt. Elolvastam, felkeltette az érdeklődésemet. 1982-ben papá szenteltek, és Körmendre kerültem káplánnak. Nagy megtiszteltetés volt számomra itt lenni. Akkor még a Kádár-rendszer volt, és nem lehetett beszélni arról, hogy pár évtizeddel azelőtt Körmenden milyen szent életű ember élt.

Azt tapasztaltam, hogy az emberekben élt a Batthyány-kultusz, csak elfojtották. Hamar rájöttem, hogy ez olyan, mint a mélyen izzó parázs. Csak le kell fűjni a pernyét, és a parázs erősebben fog izzani. Elkezdtük tehát Batthyány László tiszteletét feleleveníteni az emberekben. Először imádkoztunk a boldoggá avatásáért a litániák alkalmával. A körmendi templomba megfestettem egy képet, egyik oldalára az életrajz került, a másikra a boldoggá avatási imádság. A tisztelet folyamatosan ért a körmendiekben.

1987 óta őrszentpéteri plébános. Milyen ez a plébánia?

Tizennégy falu tartozik hozzám. Az őrségiek reformátusok, a katolikusok kisebbségben vannak. A plébánia lélekszáma nem arányos a területtel, körülbelül 1500 ember katolikus. Kicsi, de összetartó közösség. Mindenki számíthat a másikra, egy családként éljük az életet, mindenünk közös. Az őrségi emberek összetartóak, egyenesek. Ha munka van, mindenben számíthatunk egymásra. A közösség ereje megtartó hatású. Jól működő karitás csoportunk is van. Amikor idekerültem, leromlott állapotban voltak a templomok. Azóta sikerült mindegyiket felújítani, Bajánsenyén kápolnát építettünk. Jelenleg már csak egy templom, a nagyrákosi vár belső felújításra. Nemrégiben teljesen felújítottuk a régi katolikus iskolát. Az őrségiek nagyon szeretik a papot, családtagként kezelik.

Egy kis közösségben nehéz templomot építeni, Bajánse-nyén mégis sikerült. Mesélne erről?

Kezdetben rájöttem, hogy hiába mondom az embereknek, hogy menjenek el templomba, ha nincs hová. Erős a közösség, elhatároztuk, hogy kápolnát építünk. Akkor még az előző rendszer volt, és nem nevezhettük kápolnának. Imaházként készült el, torony nélkül, mindössze öt hónap alatt. Bajánse nyén a templombajarást erősítette az új templom, hiszen látták benne a saját munkájukat, áldozataikat. 2009-ben, a húszéves évfordulóra egy haranglábát építettünk hozzá, az őrségi haranglábak mintájára.

Említette, hogy az őrségi emberek reformátusok. Milyen a hitélet? Megvalósul-e az ökumené?

Az emberek számára fontos az ökumené, egy közösségként élnek egymás mellett a felekezetek. Az emberek barátságban vannak egymással, nem nézik le a másikat. Minden évben megtartjuk az ökumenikus imahetet. Akkor az igény rá, hogy az egy hetet kettőre bővítettük ki. Az első héten a Belső-Őrségben tartjuk az alkalmakat, minden este teli templomokkal, a másik héten a filiális templomokban, ahol szintén nagy az érdeklődés. Az emberek várják ezeket, számukra is fontos, hogy nemcsak a polgári életben, hanem az egyházi életben is mutassuk meg a közösség eggyé tartozását.

A katolikus hitélet nagyon jó. Amióta megvan a misebusz még jobb. Mivel a templom messze van a falutól, és fontos

számomra, hogy mindenki eljusson szentmisére, vasárnapként a megadott helyen összegyűlnek az emberek, és kisbusszal elhozzuk őket a templomba.

Az Őrségben jelentős az idegenforgalom. Ez hogyan mutatkozik meg a vallási életben?

Gyönyörűen. Az emberek számára fontos, hogy elmenjenek a templomba. Az ide érkező kiránduló nem hagyja otthon a hitét, hanem hozza magával és meg is éli azt. Sokan választják esküvői helyszínül a templomot. Kicsi templomok, egy kisebb násznépnek tökéletesen megfelel. Aki egyszer itt járt, azoknak megtetszik a hely, a templom, és visszajönnek ide.

Ottó atya ízig-vérig magyar embernek vallja magát. Milyen a kapcsolata a határon túli magyarokkal?

Számtalanszor táboroztattunk gyerekeket Gyergyószárhegyről, helyi családoknál szállásoltuk el őket. Rendszeresen segítségükre sietünk. Így voltunk a munkácsi árvíz idején is. Ez a festmény is a munkácsiaktól van – mutat a falra. Egy kislány kezében egy baba. – Ezt sikerült megmenteni az árvízből. A festő a háttérbe megfestette az őriszentpéteri templomot. A munkácsi árvíz idején gyógyszereket vittünk. Azóta voltak itt már gyerekek Munkácsról. Nagyon jó a kapcsolatunk a határon túli magyarokkal. Sokszor részt vettünk a csíksomlyói búcsún. Felemelő volt, amikor 2012-ben Gyimesbükkön celebráltam pünkösdi misét. Amikor felnéztem, 35.000 ember volt előttem. Csodálatos volt.

Jól érzem magam lelkipásztorként. Nagyon jó érzés volt hallani, amikor egy református – aki rendszeresen eljár hozzánk szentmisére – azt mondta: „Atya, a misének teljesen más hangulata van az átváltoztatás után.” Az ilyen pillanatokért érdemes élni. Őt megérintette a lényeg, és fontos, hogy nekünk is élményeink legyenek.

Sikerélményünk csak akkor lehet, ha megoldunk egy problémát. Lehetetlen nincs, minden helyzet megoldható, a problémákban nem a lehetetlent kell látni, és nem kell elkeseredni. Azzal és úgy kell élnünk, amit Isten nekünk adott. Örüljünk az örülővel, érezzünk együtt a sírókkal, és mindig emeljük fel a fejünket.

Koroknai András

Mindszenty József bíboros újmiséjének 100. évfordulója

Júniusban minden évben szerte az egész világon a katolikus közösségekben a püspökök papokat szentelnek az Anyaszentegyház szolgálatára. A papszentelés nemcsak azoknak a családoknak nagy és fontos ünnep, amelyekből a jó Isten meghívta szolgálatára a papokat, hanem az egyes egyházközségeknek, településeknek is, ahonnan származott az Úr felszentelt szolgálója.

Így volt ez 100 évvel ezelőtt is Csehímszenten Mindszenty (Pehm) József esetében is, aki a szemináriumi évek alatt szépen megtervezte, hogy miként szeretné megtartani az újmiséjét szülőfalujában. A fiatalember

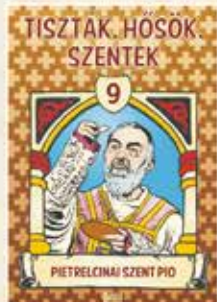
terveit azonban az első világháború a nehézségeivel majdnem felborította. Mindszenty atya nem akart a családjára és szeretett falujára plusz terhet rakni az újmise szervezésével és finanszírozásával, ezért úgy gondolta, hogy Szombathelyen mutatja be első ünnepélyes szentmiséjét, amibe nem egyeztek bele áldozatos lelkű szülei, így mégis a régi tervek alapján 1915. június 20-án mutatta be primiciáját abban a templomban, ahol 23 évvel korábban részesült a szent kezszttségben is.

2015. július 4-én, szombaton 10.30 órakor emlékezünk meg szentéletű hercegprímásunk újmiséjének 100. évfordulójáról Csehímszenten. Jelen ünnepségünk szentmiséjének főcelebránsa dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek lesz, akivel együtt miséznek az ország határain belülről és kívülről érkező érsek, püspökök és papok.

Ezen az országos ünnepségen szeretnénk megköszönni Magyarország Kormányának és a nagylelkű adományozóknak azt a 106 millió Ft-os támogatást, amivel lehetővé tették, hogy teljesen felújítsuk a templomot és a környezetét, hogy méltó körülmények között fogadassuk a Csehímszentre látogató Mindszenty tisztelőket és zarándokokat. *Déri Péter*

A HÓNAP KÖNYVEI

**2015. JÚNIUS 1. ÉS 30. KÖZÖTT
BÁRMELY KÉT
TISZTÁK, HŐSÖK, SZENTEK KÖTET
EGYÜTT CSAK 990 FT
A MARTINUS KÖNYVESBOLTBAN!**

A FENTI ÁR A SZÁLLÍTÁSI DÍJAT NEM TARTALMAZZA!

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó + Martinus Könyvesbolt

9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3. + 9701 Szombathely, Pf. 41.

Telefon: 94/513-191 + Mobil: 30/659-7320 (mátrix) + E-mail: info@martinuskiado.hu

Webáruház: www.martinuskiado.hu + Közösségi oldal: www.facebook.com/MartinusKiadó

A Szentatya június havi imaszándékai

Egyetemes szándék: Hogy az elvándorlók és a menekültek befogadásra találjanak, és tisztelettel bánjanak velük abban az országban, ahová érkeznek.

Evangelizációs szándék: Hogy a Jézussal való személyes találkozás sok fiatalban ébressze fel annak a vágyát, hogy életüket felajánlják a papságra vagy szerzetességre.